

'Samen **op reis** is altijd een feest'

*André van Duin verruilt dit keer het motorbootje voor de trein. Met Janny van der Heijden reist hij in **Denkend aan Zwitserland** door de Zwitserse Alpen. 'En ik houd helemaal niet van sneeuw.'*

TEKST: BRAM DE GRAAF, BEELD: VIVIËNNE DE ROP/MAX, SHUTTERSTOCK

André van Duin weet van geen ophouden. Terwijl hij in de studio bezig is met een aflevering van *Animal crackers*, doet hij tussendoor even een interview over zijn nieuwe programma *Denkend aan Zwitserland*. Het is een variant op het succesvolle *Denkend aan Holland*, waarin hij met Janny van der Heijden sinds 2019 varende door Nederland is te zien. "Toen ik hoorde dat we een programma in Zwitserland gingen opnemen, dacht ik: het zal daar wel koud zijn. En dat was het. Maar treinreizen vind ik erg prettig. Je ziet nog eens wat. Ik heb genoten van al die berglandschappen."

Van der Heijden kwam met het idee. Als kind verslond ze de jeugdboeken over weesmeisje Heidi, dat met haar opa in de Zwitserse Alpen woonde. Met Van Duin wilde ze ontdekken hoe mooi dat land nu werkelijk was. Van Duin: "Ik hou helemaal niet van zon en sneeuw, uit mezelf zou ik niet naar Zwitserland gaan. Maar met Janny zit ik ook vaak in dat bootje. Dat is altijd een feest, dus dat trok me over de streep. We leerden elkaar tien jaar gele-

den kennen bij *Heel Holland bakt*. We groeien steeds dichter naar elkaar toe, het wordt steeds leuker en gezelliger. Ze is niet alleen een fijne collega, maar ook een heel goede vriendin." Naast Van der Heijden was ook hondje Nhaan van de partij, net als op 'het bootje'. Met z'n drieën maakten ze een twee weken durende treinreis door Zwitserland, waarbij ze diverse toplocaties aandeden. In Zermatt bewonderden en beklommen ze de Matterhorn, ze bezochten de historische steden Luzern en Chur, en ze eindigden in Sankt Moritz. Daar betrad Van der Heijden een hut die ooit in een Heidi-film werd gebruikt – haar hoogtepunt van de trip. Over het zijne moet Van Duin even nadenken. "We hebben veel in de sneeuw gerold, dat was leuk. En je kunt natuurlijk overal heerlijke schnitzels eten."

Lieve mensen

Van Duin reist behoorlijk wat af tegenwoordig. Met 'het bootje' komt hij op de bijzonderste plekken van Nederland. "Overal

ontmoet je lieve mensen. En wat we doen we nu eigenlijk? We varen een beetje rond bij mooi weer, iets wat iedereen graag doet. Toevallig staat er bij ons een camera bij. Voor mij voelt het als vakantie. Ik verheug me er elke keer weer op."

Op de been

Hij heeft een paar pittige jaren achter de rug. In 2020 stierf zijn grote liefde Martin Elferink, met wie hij sinds 2006 was getrouwd. Bij hemzelf werd een jaar later darmkanker ontdekt. "Bij mij liep het goed af. Ik had geen uitzaaiingen zoals Martin en was na drie dagen weer

op de been”, vertelde hij dat jaar. “Maar zonder Martin zal het leven nooit meer zo leuk worden als het was.” Dat vele reizen is voor hem een manier om het leven weer een beetje leuker te maken, zegt hij. “Het leven gaat door, hè. Je moet er zelf iets van maken en de kansen die langs komen met twee handen aanpakken. Het heeft geen zin om thuis te zitten kniezen.”

Denkend aan Zwitserland is niet het enige programma dat hij maakt tegenwoordig. Begin dit jaar zagen was hij ook te zien in *Bij Van Duin op de achterbank*, waarin hij met collega-komiek en -cabaretiërs in een oude Rolls Royce sprak over het vak. En dat terwijl hij de pensioengerechtigde leeftijd al lang heeft bereikt. “Zolang het fysiek kan, ga ik door. Je moet elke morgen een reden hebben om op te staan en jezelf bezighouden.” Volgend jaar viert André van Duin zijn 60-jarig jubileum als artiest. Hij is niet van plan daar zelf uitgebreid bij stil te staan. “Door anderen wordt er van alles bedacht, geloof ik. Zo zijn ze een boekje over me aan het schrijven. Maar ik wil geen groot feest.”

Trots

Hoogtepunten waren er meer dan genoeg in die jaren, van Willempie tot

Joep Melen, van zijn theaterrevues met Frans van Dusschoten tot *Wie ben ik?* met Ron Brandsteder. Zelf vindt hij de *Dik Voormekaar show* een hoogtepunt. “Het was een goed radioformat en is vaak nagedaan. Daar ben ik trots op. Radio was een vlakke toestand, met dat programma heb ik de boel een beetje opgeschud. Het was altijd een gezellige puinhoop met Ferry de Groot.” De humor is wel erg veranderd is die zestig jaar, zegt hij. “Tegenwoordig moet je elk woord op een schaalteje leggen. Vroeger was humor een stuk makkelijker. We lachten om moppen over schoonmoeders en Belgen. Zelfs die kunnen niet meer. Gelukkig hoef ik nu daar in een bootje of in een trein geen zorgen over te maken.”

[DENKEND AAN ZWITSERLAND | ZONDAG | NPO 1 | MAX | 21.30]